

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 1

Quê em mọi người hay nói: hạn hán chưa qua lũ lụt đã tới. Mùa bão năm nay, cơn bão lụt đã đi qua miền quê yên bình của em như bao năm trước nó đã từng đi qua.

Hôm ấy, biển bắt đầu động, ghe thuyền không còn ra biển nhiều nữa. Tất cả người dân quê em đã chuẩn bị sống cùng bão lũ. Gió gào rít, gập rú cào vào từng cửa nhà. Bầu trời xám xịt, những đám mây li lợm cố bám víu vào nhau không cho một tia nắng nào lọt qua. Trời mưa rất to, kéo dài nhiều ngày liền. Nước mưa như gập dũ điều gì mà ào ào đổ xuống. Cơn mưa này chưa ngớt cơn mưa khác lại tới, rông rã suốt ngày đêm. Nước sông đục ngầu màu phù sa, cuộn cuộn dâng cao. Nước sông dần lấn vào ruộng đồng, làng xóm quê em. Sáng ngủ dậy nước sông đã dâng vào đến sân. Chỉ một lúc sau xóm làng đã ngập trong biển nước. Chứng kiến cảnh đó, người dân ai cũng đau lòng.

Thật may mắn vì công tác phòng hộ tốt mà tất cả người dân quê em đã được đưa lên những vùng đất cao để tránh lũ lụt. Tuy nhiên sinh hoạt của mọi người đều rất thiếu thốn, khó khăn. Nước lũ vẫn chưa rút, ai nấy đều mệt mỏi, chán nản.

“Sau cơn mưa trời lại sáng”, cuối cùng cơn bão lũ cũng qua đi. Quê hương em ngập chìm trong đổ nát. Ai nấy đều buồn bã nhưng không ai oán trách, không than vãn bởi đây là những điều quá đỗi quen thuộc. Mọi người bắt tay nhau cùng vượt qua khó khăn, cùng dọn dẹp nhà cửa, chắn lại hàng rào, tìm người thất lạc... Đối với người dân quê em, cơn bão qua đi là điều may mắn nhất rồi.

Thiên tai thật đáng sợ, nó gây nhiều thiệt hại cho con người. Những chính trong những lúc khó khăn ấy em mới thấy được cái quý giá của tình người. Em thêm trân trọng những tháng ngày yên bình ít ỏi của quê hương.

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 2

Năm nay, giữa tháng bảy Âm lịch, nước từ thượng nguồn sông Hồng đổ về, gây ra cảnh ngập lụt kéo dài. Ruộng vườn, nhà cửa, trường học, trạm y tế... của bao làng xóm ven sông bị nhấn chìm trong biển nước.

Xã Cẩm Đình, huyện Phúc Thọ quê em là một vùng đất bãi nằm ngoài đê cho nên thường phải hứng trọn những hậu quả ghê gớm của mùa lũ. Từ trên đê nhìn xuống, sông Hồng ngàu đỏ phù sa, cuộn cuộn chảy, cuốn theo vô số thứ, từ những cây rừng bật gốc, những mảnh thuyền vỡ nát, đến những căn nhà làm bằng tre nứa cũng bị cuốn trôi vùn vụt cùng với những bè lau sậy... Mặt sông lúc này trông thật đáng sợ. Bờ bãi bên kia sông bị đẩy lùi ra xa tít tắp.

Gần một tuần nay, mưa tầm tã. Bầu trời xám xịt, chớp rạch nhoang nhoáng, sấm sét đi đùng. Gió quật toạt những vườn chuối, vườn ngô xanh tốt. Nước lũ dâng cao đã đến mức báo động số 3. Tình hình rất nguy cấp. Chính quyền xã đã kịp thời sơ tán dân chúng vào phía trong đê. Máy chực đây lán dựng tạm cho bà con có chỗ trú thân. Trâu bò cũng được tập trung trên gò đất cao ở gần điểm cạnh. Đội thanh niên xung kích đi tuần liên tục đến phát hiện những chỗ rò rỉ ở thân đê. Dân làng đành bó tay đứng nhìn những ngôi nhà ngập trong nước và thành quả lao động suốt mấy tháng trời giờ bị lũ cướp trắng mà lòng xót xa, lo lắng.

Trong những ngày này, tình nghĩa xóm giềng gắn bó hơn bao giờ hết. Mọi người san sẻ cho nhau từng cân gạo, bát ngô, mớ củi, bó rau, con cá...

Sau khi tình hình ngập lụt ở xã em được chiếu trên tivi, có rất nhiều cơ quan, đoàn thể và những người hảo tâm đã mang hàng cứu trợ đến tận nơi. Quần áo, sách vở, lương thực, thuốc men... được đưa đến tận tay từng người, từng nhà. Do đó sinh hoạt hằng ngày cũng đỡ khó khăn. Bác Đức Bí thư Đảng uỷ xã, bác Dương Chủ tịch xã thay mặt bà con địa phương cảm ơn sự quan tâm thiết thực của mọi người.

Trong hoàn cảnh thiên tai gian nan, khôn khó như thế này, em càng thấm thía ý nghĩa của những câu tục ngữ: Lá lành đùm lá rách, Một miếng khi đói bằng một gói khi no. Tình cảm đoàn kết, yêu thương, sẵn sàng giúp đỡ nhau lúc hiểm nguy, hoạn nạn đã trở thành một truyền thống tốt đẹp từ bao đời của dân tộc Việt Nam ta.

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 3

Từng ngày, từng ngày, đồng bào miền Trung đang phải gánh chịu hậu quả do bão lũ gây ra. Trận lũ năm hai nghìn là một trong những trận lũ có sức công phá mạnh mẽ nhất trong thập kỷ qua.

Bầu trời tối sầm, mưa không ngớt, xung quanh toàn một màn nước trắng xóa. Đó là cảnh tượng của những nơi trận lũ diễn ra.

Tất cả những gì ở nơi đây bao trùm một thứ gì đó đơn điệu mà ẩn chứa bao nguy hiểm cùng với màn trắng của nước là màu xanh của ngọn cây, những cây cổ thụ dám đương đầu với dòng nước lũ và những mái ngói nhấp nhô - nơi duy nhất để người dân bám trụ. Mọi người từ cụ già đến trẻ em đều sống trong tâm trạng lo lắng, hoang mang, lo sợ, làn da xám đi vì lạnh. Có những đứa trẻ mới sinh ra mới vài tháng, cơ thể như không còn chút sinh lực. Họ sống trong tình trạng thiếu thốn

không điện, không thức ăn, nước uống. Nhiều thanh niên đi mò trong biển nước những cây lúa còn sót lại một cách vô vọng.

Chính phủ đã kêu gọi tinh thần "lá lành đùm lá rách". Đâu đây, những chiếc xuồng cứu trợ màu da cam tươi cười đến với nhân dân. Rồi cả những chiếc trực thăng cũng được huy động, dù chỉ là những gói mì nhỏ bé nhưng trong đó chan chứa tất cả tình cảm của nhân dân khắp mọi miền hướng về miền Trung thân yêu. Màu áo xanh của bộ đội, của thanh niên tình nguyện; màu áo vàng của các chiến sĩ công an ngày đêm gắn bó với bà con vùng lũ. Nhân dân lấy lại tinh thần và sức lực, dũng cảm vượt qua những tháng ngày gian khổ. Trên những mái nhà ẩm ướt, khói đã bốc lên và nhờ những gói mì và hạt gạo ít ỏi đó mà đôi môi con trẻ trở lại hồng hào. Những chiếc bè đỏ dập dềnh chờ đợi một điều kỳ diệu.

Trận lũ đã đi qua nhưng nó để lại bao cảnh thương tâm. Người nông dân "bán mặt cho đất, bán lưng cho trời", không quản ngại "một nắng hai sương" giờ lại tay trắng. Nhà cửa, ruộng vườn, trâu bò đất trôi theo dòng nước lũ. Chỉ mới tháng trước ở đây còn là một khu dân cư đông đúc mà bây giờ đã là bãi đất bằng. Không chỉ có thế, trận lũ còn cướp đi bao sinh mạng người vô tội. Bao gia đình lâm vào cảnh "tan đàn sẻ nghé": Đứa trẻ mất do hoe gọi cha, người vợ mất chồng, người mẹ mất con. Tôi có thể nhìn rõ gương mặt bạo tàn và nụ cười nham hiểm của Thủy Tinh độc ác. Hấn cười trên nỗi đau khổ của người khác, tiếng cười nghe thật ghê rợn. Những hòm ủng hộ đồng bào lũ lụt ngày ngày vẫn được ăn no để làm vui đi phần nào đau khổ của người dân nhưng có một điều chắc chắn rằng: Nỗi khổ mất đi một người thân là không gì bù đắp được.

Con lũ dữ rồi cũng qua đi. Cuộc sống của người dân dần trở lại nhịp thường ngày nhưng nỗi lo âu, pháp phủng thì vẫn còn đó. Còn tôi, tôi nghĩ rằng trí thông minh do tạo hóa ban cho con người, vậy chúng là sẽ dùng nó để chế ngự thiên nhiên. Tuy nhiên, vẫn còn một câu hỏi mà tôi chưa trả lời được: "Đến khi nào nhân dân ta mới không phải chịu hậu quả của nước lũ, đến khi nào trận lũ như năm 2000 mới không tái diễn?".

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 4

Thiên nhiên sẽ chẳng bao giờ biết nương tay nếu chúng ta vẫn tiếp tục không tuân thủ những quy luật vận hành của nó. Càng bước sang thế kỷ văn minh, con người càng phải chịu những cơn thịnh nộ kinh hồn của thiên nhiên. Sóng thần ở Ấn Độ hay cơn bão khủng khiếp Catina vừa đổ bộ vào nước Mỹ tuần này rõ ràng là những minh chứng không gì thuyết phục hơn cho điều ấy.

Một biển nước mênh mông với bao điều đáng sợ chiếm trọn mười phút mục dự báo thời tiết của đài truyền hình. Con bão dù đã được dự báo trước nhưng người dân Mỹ vẫn phải hứng trọn một lần nổi giận của thần biển Pôđây đông. Cả một thành phố công nghiệp chìm trong mênh mông biển nước. Thuyền cứu hộ chạy âm âm trong thành phố như chạy giữa mặt sông. Lác đác đây đó còn lại một vài ngôi nhà nổi lên phần nóc hoặc trần. Trên đó không biết có bao nhiêu người đang gào khóc dơ tay cầu cứu. Tình cảnh trông đến thảm thương. Chẳng ai có thể ngờ được ở nước Mỹ lại có những cảnh tượng đau lòng như vậy.

Nước trong thành phố bắt đầu chuyển màu đen. Nó bị ô nhiễm nặng bởi bao nhiêu thứ trong đó có không ít xác người. Cả thành phố ngột ngạt trong cảnh không điện, không thức ăn, nước uống, không thuốc men. Tình cảnh gọi những căn bệnh hiểm nghèo dễ dàng lan đến trong nay mai. Cả thành phố vẫn đang kêu cứu còn nước thì chưa hề có dấu hiệu rút đi. Cả nước Mỹ đang ở tình trạng

vô cùng khẩn cấp. Cũng may mấy ngày sau, nước rút và nhờ có sự nỗ lực của tất cả mọi người đặc biệt là của quân đội, cảnh sát và những tình nguyện viên, nhiều người dân đã được cứu ra khỏi vùng nguy hiểm. Tuy phải chen chúc trong những trại tập trung nhưng họ vẫn còn may mắn hơn bao người chết đói, chết rét hay bị bão lũ cuốn đi.

Ôi! Còn thiệt hại về vật chất thì không thể nào kể nổi. Nhà thì đổ, ô tô bị nước cuốn trôi, đường dây điện đứt... nước rút đi nhưng cả thành phố vẫn ngập trong bùn đất đen nhánh và nhão nhoét. Hết bão nhưng bây giờ mới là lúc bệnh tật hoành hành. Đây là còn chưa kể nỗi đau thể xác của bao gia đình mất người thân. Phải có đến hơn một nửa số gia đình trong trận bão phải chịu cảnh “tan đàn sẻ nghé”. Sự mất mát đau thương ngày một lớn thêm không thể lấy gì bù đắp. Dù cả thế giới đang nỗ lực hết mình với tinh thần tương thân tương ái nhưng so với những mất mát đã qua sự bù đắp ấy chẳng thấm tháp gì.

Dù chỉ được nhìn thấy qua màn ảnh nhỏ nhưng tôi có thể cảm nhận hậu quả trận bão thật là to lớn. Cả thế giới đang hướng về nước Mỹ bằng một sự cảm thông nhưng qua đó, quốc gia nào cũng phải giật mình. Thiên nhiên không phải dễ gì nắm bắt và điều tiết được dù quốc gia ấy có thế lực kinh tế lớn đến cỡ nào.

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 5

Đất nước ta nay đã yên bình, nhân dân được tự do, hạnh phúc, mọi người bắt tay vào xây dựng. Thế nhưng cuộc sống của nhân dân ta vẫn còn gặp phải khó khăn, mất mát do thiên tai đem lại. Nào là hạn hán, cháy rừng, sạt lở đất, lũ lụt... đặc biệt là nhân dân ở một số tỉnh miền Trung vừa bị cơn bão lũ hoành hành. Hậu quả thật khủng khiếp.

Hôm ấy bầu trời u tối. Gió quay cuồng, gào rít. Cây cối ngã nghiêng rồi nấp mình bởi những cơn gió xoáy. Những cơn mưa ào ào đổ xuống, xối xả trên sân nhà, mái ngói, ngọn cây. Trận này chưa qua, trận khác kéo đến. Mưa ròng rã suốt ngày đêm. Thế rồi, nước ở sông dâng cao, đò lừ. Nước tràn vào thôn xóm, làng mạc, thành phố. Nước ngập các con đường. Ruộng đồng chỉ một màu trắng xóa. Gió to. Mưa lớn. Chúng cứ tiếp nối nhau. Nước ồ ạt đổ vào các rãnh cống, kênh rạch. Nước sông sôi sục chảy xiết, cuốn theo bao khúc gỗ từ miền ngược xa xôi. Con bão lũ vẫn diễn ra dữ dội, mọi tầng lớp nhân dân ở đây cùng các lực lượng vũ trang ra sức chống đỡ. Hàng nghìn người dùng bao đất và cọc tre để chắn giữ đê, chắn giữ bờ sông, không cho sạt lở, ngăn dòng nước tràn vào thành phố, làng mạc. Tiếng rào rào bất tận của mưa, tiếng ào ào của nước chảy cùng tiếng gọi í ới của bao người đang chống lũ làm thính giác của con người ta như mệt mỏi. Tuy vậy họ vẫn cương quyết chống chọi với bão lũ. Nước vẫn dâng lên cao, tràn mênh mông. Từng chiếc thuyền lùa nhòa ẩn hiện trong cơn mưa bao phủ. Người dân ở gần bờ sông và tài sản của họ được di dời đến nơi an toàn. Thanh niên cùng các lực lượng cứu hộ phải lênh đênh trong biển nước để làm nhiệm vụ. Từng chiếc thuyền dập dềnh trên sóng nước, mọi người tất bật khẩn trương. Con bão lũ vẫn cứ tiếp tục, nước ở các sông ầm ầm đổ ra biển. Gió biển thổi mạnh vào đất liền, từng cơn bão dữ tiếp nhau đe dọa. Nhiều ngôi nhà bị tốc mái, bay loang choảng. Hàng loạt nhà bị sạt móng, ngã vách. Có những ngôi nhà chỉ còn là đồng gạch vụn mặc dù nó là nơi mà mọi người phải làm từ lâu lắm mới có được. Tài sản bị bão lũ cướp đi, mạng người cũng không tránh khỏi. Trường học, bệnh viện, nhà máy đều bị hư hại khủng khiếp vô cùng đến mấy ngày liền.

Con bão lũ qua đi, làng mạc, phố phường nơi đây là một màu đơn điệu, quang cảnh thật lặng lẽ trầm buồn, mọi người nhìn cảnh mất mát mà lòng như thối miên, thất vọng.

Con bão lũ đã để lại biết bao nhiêu cảnh màn trời, chiếu đất, đói ăn, thiếu mặc... Cả nước đang hướng về miền Trung, đang dang rộng vòng tay nhân ái để giúp đồng bào bị nạn đi lên khỏi bờ vực thẳm.

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 6

Tôi sinh ra và lớn lên trên một làng quê ven biển, vùng quê được thiên nhiên ưu ái, ban tặng cho nhiều tài nguyên phong phú. Nhưng hằng năm, những cơn bão vẫn ập đến làng tôi, và có lẽ cơn bão khiến tôi kinh hoàng nhất là cơn bão số 10 trong năm vừa qua.

Với tôi gió biển, sóng biển đã trở nên quá đỗi thân thuộc với tôi. Vậy mà trước mỗi trận bão, biển hoàn toàn thay đổi tính tình, khiến cả làng tôi vô cùng lo lắng. Trước khi bão về bầu trời luôn yên tĩnh và trở nên quang đãng hơn; không khí thì vô cùng oi bức, ngột ngạt. Tivi và đài truyền báo thường xuyên đưa tin tức về hướng đi của bão, để người dân kịp thời phòng chống. Ai nấy đều tất bật gia cố lại con đê biển quanh làng, chằng chống tàu bè và chặt những cành cây to. Đằng sau những dáng người tất tả ấy tôi thấy ánh mắt của người dân làng tôi lo lắng nhiều hơn.

Vài tiếng sau, những đám mây đen từ biển kéo vào, bầu trời trở nên u tối. Tôi chỉ thấy một màu đen như ôm trọn lấy cả làng tôi. Gió bắt đầu thổi mạnh hơn, tiếng thét gào dữ dội. Ngọn tre trước làng nghiêng ngã, trận gió lớn như muốn thổi bay đi cả vườn cây trước nhà tôi. Khi bão về, tôi nghe thấy tiếng sóng biển như gầm thét dữ dội hơn. Từng đợt mưa như trút nước xuống mặt đất. Khắp những con ngõ trong làng, nơi đâu cũng ngập bởi nước mưa. Những ngôi nhà nhỏ trong làng tôi đang cố gồng mình lên chống lại sức tàn phá của thiên nhiên. Chưa bao giờ tôi thấy cơn bão nào khủng khiếp như thế. Bố mẹ tôi lo lắng nhiều hơn về những chuyến đi biển lần sau.

Con bão qua đi, để lại hậu quả nặng nề cho ngôi làng nhỏ bé của tôi. Những ngôi nhà tốc mái, cây cối đổ rạp ngổn ngang ngoài đường. Nhìn cảnh tượng ấy, ai cũng xót xa. Không những thế, sau cơn bão, biết bao gia đình trong làng tôi đã trắng tay bởi đầm tôm, bãi ngao chỉ một màu nước trắng mênh mông. Chẳng biết vốn liếng của họ đã trôi ra biển từ khi nào. Ngôi làng ven biển của tôi càng thêm tiêu điều, xơ xác.

Mùa bão năm nào cũng đến với người dân làng tôi. Ánh mắt mẹ tôi chẳng khi nào bớt đi phần lo lắng. Tôi chỉ mong sao, cánh rừng ngập mặn ven biển quê tôi sẽ luôn được trồng và bảo vệ để nó là tấm chắn sóng, gió trong những mùa bão biển, để những cơn bão đi qua quê tôi không phải chịu những hậu quả nặng nề.

Bài văn mẫu Tả cơn bão - Mẫu 7

Thiên nhiên ban tặng cho Việt Nam những cảnh đẹp, nguồn khoáng sản phong phú,... nhưng Việt Nam luôn phải chịu những thiên tai khắc nghiệt, đặc biệt là đồng bào miền Trung. Cơn bão số 2 vừa qua, để lại cảnh quê tan hoang, xơ xác và lấy đi tính mạng rất nhiều người.

Làng quê trước lúc bão đến yên ả đến lạ thường. Những cơn gió nhẹ nhẹ đung đưa chiếc lá trên cây. Bầu trời trong xanh lấp ló ông mặt trời vàng đỏ của chiều tà. Nhưng ai cũng biết rằng, đó là một dấu hiệu cho một cơn thịnh nộ chuẩn bị ập đến. Mọi người vội vội vàng vàng cùng nhau chống bão lũ. Từng bao cát lớn, hòn đá lớn giúp bảo vệ con đê của làng. Từng sợi dây thừng to dùng để cố định những cành cây lớn tuổi. Trên bầu trời trong xanh ấy là những đàn chim kéo nhau thành hội thành đàn bay về phương tây – nơi có những khu rừng rậm rạp.

Chỉ vài tiếng sau, bầu trời trở nên u tối. Những đám mây nối đuôi nhau từ biển thổi vào. Mây đen giăng kín cả bầu trời che đi ông mặt trời vàng đỏ, phủ một màu tối cho làng quê. Gió đến, bắt đầu gào rít làm cho cây cối nghiêng ngã, bụi cát bay phủ cả không gian. Mọi người í ới gọi nhau thúc dục trở về nhà, chỉ còn lại bác trưởng thôn, bác bí thư và những anh thanh niên cường tráng đi xem xét trong cơn bão.

Bất chợt cơn mưa rào nặng hạt đổ xuống. Cái lạnh vì gió rồi vì mưa mà lại càng lạnh hơn. Mưa xối xả trên sân nhà, mái ngói. Mưa rơi xuống cành cây, ngọn lá không phải dội sạch đi lớp bụi mà dường như làm chúng dẹt lìa khỏi sự sống. Trợt mưa như xả nước, kéo dài ngày đêm. Rồi cơn lũ dâng cao, làm cánh đồng trải thảm xanh giờ đây bị ngập trong màu nước trắng xóa. Nước mưa đục ngầu tràn qua những rãnh cống, kênh rạch cuốn đi hết những thứ nó gặp trên đường chảy.

Gió lại dần to lên, gió dạt từng cơn, vỗ vào cánh cửa của mỗi nhà như muốn vào thăm hỏi nhưng lại không được sự cho phép của chủ nhà. Những cành cây yếu ớt, những mái ngói không đủ vững chãi đã ngã mình trước cơn thịnh nộ của thiên nhiên.

Nhìn cảnh nước ngập tràn khắp nơi, cây cối tan hoang, xơ xác ngoài kia mà lòng người như lửa đốt. Ấy vậy mà cơn bão vẫn chưa dừng lại. Nó lượn những ngọn gió qua từng khế mái, xả những trận mưa ồ ạt tiếp nối xuống ngôi làng nhỏ làm cho khung cảnh xơ xác trở nên sợ hãi hơn.

Bão đi rồi để lại thiệt hại nặng nề cho người dân. Nhiều ngôi nhà bị tốc mái, bay loảng choảng. Hàng loạt ngôi nhà bị sạt móng, ngã vách. Có những ngôi nhà chỉ còn là đồng gạch vụn, mặc dù nó là nơi mà mọi người phải làm từ lâu lắm mới có được. Tài sản bị bão lũ cướp đi, mạng người cũng

không tránh khỏi. Trường học, bệnh viện, nhà máy đều bị hư hại, khủng khiếp vô cùng đến mấy ngày liền.

Con bão lũ qua đi, làng mạc, phố phường nơi đây một màu đơn điệu, quang cảnh thật lặng lẽ trầm buồn, mọi người nhìn cảnh mắt mát mà nát cả lòng, thất vọng tràn trề.

Mùa lũ đến với quê tôi thật khủng khiếp, nó tàn phá làng mạc, trường học, tài sản của dân. Đã nhiều năm nay nhân dân miền trung phải hứng chịu những đợt bão lũ lạ thường. Và tôi luôn tự nhắc nhở rằng, cố gắng học tập để mai sau xây dựng quê hương mình phát triển hơn.

Dàn ý Tả cơn bão

1. Mở bài: Giới thiệu chung:

- Cảnh lũ lụt xảy ra vào thời điểm nào?
- Ở đâu?

2. Thân bài: Tả cụ thể cảnh lũ lụt:

- Trời mưa lớn kéo dài nhiều ngày.
- Nước sông dâng cao.
- Đòng ruộng, xóm làng ngập trong biển nước.
- Bà con được đưa lên những vùng đất cao để tránh lũ lụt.
- Sinh hoạt rất thiếu thốn, khó khăn.
- Chính quyền giúp dân ổn định đời sống.
- Nhân dân cả nước quan tâm cứu trợ về mặt vật chất, động viên về mặt tinh thần.

3. Kết bài: Cảm nghĩ của em:

- Thiên tai gây nhiều thiệt hại cho đời sống nhân dân.
- Em hiểu thêm ý nghĩa của những câu tục ngữ, ca dao: Lá lành đùm lá rách, Một miếng khi đói bằng một gói khi no,...